

Συμβούλιο της Επικρατείας: 2536/1986 (Τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΗ' 1986, σελ.89

Περίληψη: Ασφαλισμένος ΙΚΑ που έπαθε ατύχημα, όχι όμως σε βαθμό ανικανότητας, αργότερα δε από άλλη αιτία έγινε οριστικά ανίκανος, δικαιούται να πάρει σύνταξη από ατύχημα ή κοινή νόσο, ανάλογα με την προέχουσα αιτία. Ανάγκη αιτιολογημένης κρίσεως.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΒΕΝ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Εισηγητής: κ. ΑΓΓ. ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόροι: Αρ. Αργυρός, Στ. Χατζηαποστόλου

Επειδή κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 28, παρ.2 και 34 παρ.1 του ΑΝ 1846/1951 (φ. 179), ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ δικαιούται σύνταξη λόγω αναπηρίας από εργατικό ή μη ατύχημα, όχι μόνο στην περίπτωση που η βλάβη που προκλήθηκε από το ατύχημα επέφερε, αυτή η ίδια, την αναπηρία του ασφαλισμένου, σε ποσοστό που να δικαιολογεί τη χορήγηση συντάξεως, αλλά και όταν η βλάβη από ατύχημα επέφερε το ίδιο αποτέλεσμα εξαιτίας της προηγούμενης γενικότερης κατάστασης της υγείας του ασφαλισμένου, από την οποία όμως αυτός δεν εμποδιζόταν στην εργασία του μέχρι το ατύχημα. Όταν, όμως ο ασφαλισμένος, που έπαθε ατύχημα, είναι μεν ανάπηρος εξαιτίας του, όχι όμως σε βαθμό που τον κάνει διαρκώς και οριστικώς ανίκανο για εργασία, αργότερα δε από άλλη αιτία, που οφείλεται στη νοσηρή κατάσταση του οργανισμού του και δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως απότοκος του ατυχήματος ή γενικότερα δεν μπορεί να συσχετισθούν προς αυτό, έγινε οριστικά ανίκανος για εργασία, δικαιούται να πάρει σύνταξη λόγω αναπηρίας από εργατικό ατύχημα ή κοινή νόσο ανάλογα του αν η ανικανότητα για εργασία προκλήθηκε προεχόντως από το πρώτο ή το δεύτερο από αυτά τα αίτια. Έτσι σε περίπτωση που συντρέχουν περισσότερα αίτια της αναπηρίας, αυτή πρέπει να χαρακτηρισθεί στο σύνολο ότι οφείλεται στο ατύχημα ή τη κοινή νόσο, σύμφωνα με τις πιο πάνω διακρίσεις και το ασφαλιστικό όργανο και το διοικητικό πρωτοδικείο, που επιλαμβάνεται μετά

από προσφυγή, οφείλει να εκφέρει πάνω σ' αυτό το θέμα αιτιολογημένη κρίση (ΣΤΕ 2182/83, 1621/82, 114/81, 11/80).